

Wasze modlitwy mnie wzmacniają! Jesteście na pewno ciekawi, jak przeżyłem Święta Bożego Narodzenia? Byłem u Was w domu, byłem na pastercie, ja tam współuczestniczyłem, ale tylko w myślach. Śpiewałem pieśni na Boże Narodzenie, które kocham. W święta dostaliśmy podwójną porcję. Na kolanach powitałem Nowy Rok. Co u Was nowego? Czy Pietrzyk już pisał. Jak tam wasze zdrowie! Teraz zwracam się do Was kochane siostrzyczki! Dziękuję Wam bardzo za Wasze modlitwy i ofiary. Nie żałujcie mnie, ale módlcie się. Módlcie się z mocną wiarą, a modlitwy zostaną wysłuchane. Potem wrócę i znów będziemy wszyscy razem. Jeszcze raz przesyłam Wam serdeczne pozdrowienia i dziękuję za modlitwy. Jednocześnie proszę o dalsze modlitwy. Wasze modlitwy mnie wzmacniają. Pozdrowienia dla wszystkich w Rudzie i wszystkich krewnych. Proszę nie zapomnijcie o brewiarzu! Wasz kochający Was syn Jan.

(fragment listu do rodziny – 8 stycznia 1942 r.)

CZAS – TAJEMNICA ŻYCIA DLA BOGA !

Przełom roku sprzyja rozważaniom o przemijaniu. Dziś kilka słów ks. Jana Twardowskiego. „Na ogół mamy pogański stosunek do czasu. Mówimy: „Czas to pieniądz”,

„Idę do kina zabić czas”, „Co robić z czasem?” Powinniśmy na zegarze napisać, że czas jest własnością Boga. Nikt z nas nie stworzył sobie sumienia czasu – Bóg nas umieścił w czasie. To Jego sprawa i każda minuta na zegarze jest Jego własnością. Kiedyś będziemy musieli się z tego rozliczyć. „Zdaj sprawę z twego zarządu, bo już nie będziesz mógł być rządcą” (Łk 16,2) – rządcą czasu. Jeśli myślimy o głupstwach i nie poświęcamy Bogu swoich cierpień i trudności – marnujemy czas. Czas jest tajemnicą. Trzeba na niego

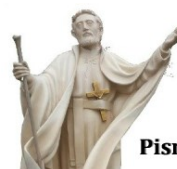
patrzeć w sposób duchowy. Każdą minutą i sekundą mamy zbliżać się do Jezusa. Bóg stale trzyma nas w niepewności. Nie objawia nam ani tajemnicy końca świata, ani dnia naszej śmierci. My mamy stale czuwać i wciąż pamiętać, że rozporządzamy Bożym czasem na pracę, cierpienie, czy radość. Czas jest własnością Jezusa i dlatego musi być szlachetny, czysty, wielki. Spróbujmy patrzeć na czas jako na formę naszego dojrzewania do Pana Boga”.

ze zbioru „Myśli na każdy dzień”.
Poznań 2010, s. 409.

CYTAT NA DZIŚ

Bycie dobrym nie polega na tym, że nie popełnia się żadnego błędu: bycie dobrym polega na posiadaniu woli poprawy

św. Jan Bosko

WSPÓLNOTA

Pismo Parafii św. Andrzeja Boboli w Rudzie Śląskiej - Wirku

UKAZUJE SIĘ OD 16 PAŹDZIERNIKA 1994 R.

1.1.2023 - 8.1.2023

Nr 1/2023(1223)

DZIĘKUJMY BOGU

Dobrze zrobi każdemu z nas znalezienie chwili na to, by pomyśleć, jak wiele dobrych rzeczy otrzymaliśmy od Pana w tym roku i za nie podziękować. Jeśli były przeszkody, trudności, też trzeba dziękować za to, że pomógł nam je pokonać.

Papież Franciszek

STATYSTYKA 2022

Bogu dziękujemy za działanie w naszych sercach i w naszej wspólnocie.

Udzielono 12 chrztów,

(2021 – 16, 2020 – 16, 2019 – 18, 2018 – 17).

Do Pierwszej Komunii Świętej przystąpiło 12 dzieci,

(2021 – 18, 2020 – 9, 2019 – 10, 2018 – 18).

Sakrament bierzmowania przyjął 28 osób,

(2021 – 24, 2020 – 0, 2019 – 27, 2018 – 12).

Sakramentalny związek małżeński w naszym kościele zawarło 6 par,

(2021 – 4, 2020 – 6, 2019 – 9, 2018 – 9).

Sakramentu chorych udzielono 73 osobom,

(2021 – 71, 2020 – 40, 2019 – 75, 2018 – 57).

Rozdano 22.600 Komunii Świętych,

(2021 – 16.000, 2020 – 21.000, 2019 – 19.500, 2018 – 20.000).

Z posługą sakramentalną chorych odwiedzone 143 razy,
(2021 – 120, 2020 – 128, 2019 – 180, 2018 – 198).

Na cmentarzu parafialnym pochowano 29 zmarłych.

Do wieczności z naszej parafii odeszło 17 osób,
(2021 – 21, 2020 – 35, 2019 – 19, 2018 – 26).

Rekolekcje wyjazdowe:

- dla dorosłych – ponad 15 osób,
- letnie rekolekcje młodzieżowe Ruchu Światło-Życie – 9 osób,
- rekolekcje dla Rycerzy Świętego Franciszka – 5 dzieci,
- rekolekcje Franciszkańskiego Zakonu Świeckich – 3 osoby.

Grupy parafialne, uczestnicy:

- sobotnie spotkania dla dzieci - 6,
- schola dziecięca - 6,
- ministranci - 9,
- Ruch Światło-Życie - 18,
- Rycerze Świętego Franciszka - 10
- Franciszkański Zakon Świeckich - 10,
- Kręgi Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej - 6 kręgów każdy po 10 rodzin,
- Żywy Różaniec - 7 Róż Różańcowych,
- zespół charytatywny i wolontariusze Domu Ubogich - 10,
- katecheza dorosłych - 6,
- redakcja Wspólnoty - 6.

PAPIEŻ FRANCISZEK

Przed nami Nowy Rok. Tak wiele razy Papież mówił już o pokoju, a choć wielu słowo „pokój” ma ustach, tak wiele niesprawiedliwości....Dziś przypominamy słowa o pokoju z ostatnich trzech noworocznych papieskich wystąpień.

Budowanie pokoju

rozpocznijmy od własnego serca

W każdej epoce pokój jest zarówno darem Bożym, jak i owocem wspólnego zaangażowania. Istnieje bowiem pewna „architektura” pokoju, w której uczestniczą różne instytucje społeczne, i istnieje „rzemiosło” pokoju, które angażuje każdego z nas osobiście [3]. Wszyscy mogą współdziałać w budowaniu bardziej pokojowego świata: począwszy od własnego serca, poprzez relacje w rodzinie, społeczeństwie i środowisku, aż po relacje między narodami i między państwami.

Chciałbym zaproponować tutaj trzy drogi na rzecz budowania trwałego pokoju. Przede wszystkim dialog międzypokoleniowy, jako podstawa realizacji wspólnych planów. Po drugie, edukacja, jako czynnik wolności, odpowiedzialności i rozwoju. Wreszcie, działania na rzecz pełnej realizacji ludzkiej godności. Są to trzy elementy niezbędne do „powstania ugody społecznej” [4], bez której każdy projekt pokojowy jest niespójny. (...)

Dialog oznacza słuchanie siebie nawzajem, konfrontowanie się, zgadzanie się i podążanie razem. Wspieranie tego wszystkiego między pokoleniami oznacza spulchnianie twardej i jałowej gleby konfliktu i odrzucenia, aby uprawiać tam nasiona trwałego i wspólnego pokoju. Podczas gdy rozwój technologiczny i gospodarczy

często dzielił pokolenia, to współczesne kryzysy ujawniają pilność ich przymierza. Z jednej strony ludzie młodzi potrzebują doświadczenia egzystencjalnego, mądrościowego i duchowego osób starszych. Z drugiej natomiast strony osoby starsze potrzebują wsparcia, miłości, kreatywności i dynamizmu młodych.

Orędzie papieża Franciszka na 55. Światowy Dzień Pokoju – 1 stycznia 2022 roku

Uczynki miłosierdzia -

aby nikt nie był w potrzebie!

Uczynki miłosierdzia względem duszy i względem ciała stanowią rdzeń działalności charytatywnej Kościoła pierwszych wieków. Chrześcijanie pierwszego pokolenia dzielili się, aby nikt z nich nie był w potrzebie (por. Dz 4, 34-35) i starali się, aby wspólnota była domem gościnnym, otwartym na każdą ludzką sytuację, gotowym do zatroszczenia się o najsłabszych. W ten sposób przyjął się zwyczaj składania dobrowolnych ofiar, aby nakarmić ubogich, pochować zmarłych i nakarmić sieroty, osoby starsze i ofiary katastrof, na przykład rozbitków na morzu. A kiedy w późniejszych czasach hojność chrześcijan straciła nieco rozmach, niektórzy Ojcowie Kościoła nalegali na fakt, że w zamiśle Boga własność jest dla dobra wspólnego. Św. Ambroży utrzymywał, że „natura wszystkie płody wydaje dla wszystkich do wspólnego dobra. [...] Z natury więc wywodzi się prawo wspólnej dla wszystkich własności. Prawo własności prywatnej jest wynikiem ludzkich uroszczeń”[6]. Po przewyciężeniu prześladowań pierwszych wieków, Kościół wykorzystał wolność, aby inspirować społeczeństwo i jego kulturę.

„Potrzeby czasów budziły często nowe siły w służbie chrześcijańskiej caritas. Historia opowiada o wielu aktach dobroczynności. [...] Powstało wiele zakładów dla cierpiącej ludności: szpitali, domów ubogich, sierot i podrzutków, gospód dla podróżnych itd.”[7]. (...) Diakonia początków Kościoła, ubogacona refleksją Ojców i ożywiona na przestrzeni wieków czynnym miłosierdziem wielu jaśniejących świadków wiary, stała się siłą napędową nauki społecznej Kościoła, dając siebie wszystkim ludziom dobrej woli jako cenne dziedzictwo zasad, kryteriów i wskazań, z których można czerpać „język” troskliwości: promowanie godności każdej osoby ludzkiej, solidarność z ubogimi i bezbronnymi, troskliwość o dobro wspólne, ochronę świata stworzonego.

Orędzie papieża Franciszka na 54. Światowy Dzień Pokoju – 1 stycznia 2021 roku

Spotkanie – szansa i dar!

Często źródłem konfliktu jest strach. Dlatego ważne jest, aby wyjść poza nasze ludzkie obawy, uznając siebie za potrzebujące dzieci, w obliczu Tego, który nas miłuje i na nas czeka, jak Ojciec na syna marnotrawnego (por. Łk 15, 11–24). Kultura spotkania między braćmi i siostrami zrywa z kulturą pogroźek. Sprawia, że każde spotkanie staje się szansą i darem szczodrej miłości Boga. Prowadzi nas do przekroczenia granic naszych ograniczonych horyzontów, aby zawsze zmierzać do życia w powszechnym braterstwie, jako dzieci jednego Ojca Niebieskiego. Dla uczniów Chrystusa droga ta jest także wspierana sakramentem Pojednania, danym przez Pana na odpuszczenie grzechów osób ochrzczonych.

nych. Ten sakrament Kościoła, który odnawia osoby i wspólnoty, wzywa nas, byśmy patrzyli na Jezusa, który pojednał „wszystko z sobą: przez Niego – i to, co na ziemi, i to, co w niebiosach, wprowadziwszy pokój przez krew Jego krzyża” (Kol 1, 20); i prosi nas, byśmy zrezygnowali z wszelkiej przemocy w naszych myślach, słowach i czynach, zarówno wobec bliźniego, jak i wobec stworzenia.

Orędzie papieża Franciszka na 53. Światowy Dzień Pokoju – 1 stycznia 2020 roku

PRZEPISY NA ŚWIĘTA

Mamy jeszcze okres Bożego Narodzenia, może komuś się przyda...

Pierniki świąteczne

1 kg cukru, 1 kg miodu, 2 kostki margaryny lub masła, 2 proszki do pieczenia, 10 dag kakao zagotować. Dodać po 2 łyżeczki cynamonu, goździków, ziela angielskiego, imbiru i gałki muszkatałowej. Po wystudzeniu dodać 6 jajek i wmieszać 2 kg mąki tortowej. Ciasto zostawić na kilka dni. Wypiekać w temperaturze 180 stopni. Mogą być pierniczki wyciskane foremkami lub placki przełożone powidłami śliwkowymi.

Moczka.

½ kg piernika zamoczyć w ciemnym piwie. ½ kg suszonych śliwek i 2 sztuki pasternaku gotować do miękkości. Następnie przetrzeć lub zmiksować blenderem, połączyć z piernikiem i jeszcze raz zagotować, dodając zasmażkę z masła i mąki. Do smaku dodać sól, cukier, sok z cytryny. Następnie bakalie, owoce w syropie oraz kompot śliwkowy. Smacznego!

z notatnika mamy przygotowała JW.